

И

И

Ἰεσόχσῃ, αλ, εε. μτχ. χρ. ἄορ. τοῦ ἡεσυχάιο. ἐξηραμένος, ἀπεξηραμένος.

Ἰεετδπῖτελνῃ, αλ, οε. ἐπιθ. (ἐνεργ.) ἐκστατικός, ἐκπληκτικός.

Ἰεετδπλένῃ, ια. οὐδ. ἔκτασις.

Ἰεεδένῃ, ια. οὐδ. πέφισ. πέπανσις, (κοιν. χώνευσις) = βαρένῃ ετομάχα.

Ἰεεδῃάιο, εην. μ. -σδ, ἡσν. ξηραίνω, ἀποξηραίνω. = εδσδ.

Ἰεεσυχάιο, εην (ἀμτβ.) ἄορ. ἡερχόχ. μ. ἡερχηδ, ἡερχησν. ξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι. (ἀπαντᾷται μελ. καὶ

ἡεσδ, εην. φαλμ. 36. καὶ

ἡεεκῃσδ, шешн. εὐαγ. Ἰωαν.

15. 6.) = εόχηδ.

Ἰεεεβῃάιο, εην. ἄορ. -εεκόχ. μ. -εεεδ, εην. κατασφάττω, ἐκκόπτω, συγκόπτω. πρβλ. εεεβῃάιο (καὶ κατὰ τὴν ἰδιάζουσιν σημασ. τῆς ἡε. τὸ ἡεβνῃάιο).

Ἰεεεβῃάιο, εην. ἄορ. ἡεεχ. μ. ἡεεδ, εην. λύω, ὑπολύω τὰ ὑποδήματα. § μεσ.-εα. ὑπολύω τὰ ὑποδήματά μου (172). γράφεται καὶ ἡεεεβῃάιο.

Ἰεεεμλένῃ, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) παράφρων, ἔκφρων, ἐκστατικός, ἐκπληκτός, ἐμπληκτός, ἐκπεπληγμένος.

Ἰεεεμλῃάιο, εην. μ. -μλῃ, ἡσн. = οὔχαεῖάιο. § μεс.-εа. παραφρονῶ, παρανοῶ. 2) = οὔχαεῖάιοεа.

Ἰεεεδῃάιο, εην. μ. -чд, ἡсн. ἐκμανθάνω (μανθάνω τι ἐντελῶς). § — ἡεε οὔεεε (271). ἀποστηθίζω, ἐκστηθίζω, ἐλμελεετῶ. § μεс.-εа. ἐκπαιδεύομαι, ἐκδιδάσκομαι. 2) μετὰ δοτ. = τῷ ἐνεργ. ἡεεδῃάιο.

Ἰεεεεβῃάιο = ἡεεεεβῃάιο.

Ἰεεεεετῃάιο = ἡεεεεετῃάιο.

Ἰεεεεεεεεεεε, ια. οὐδ. ἐξέλευσις, ἐξοδος. = ἡεεεεεεεεεεε.

Ἰεεεεεεεεεεε. πρθ. ἐκ, ἀπό. (ἐντισι δὲ ῥήμασιν ἔχει ἰδιαιτέραν σημασ. σημαίνουσιν τὴν κατὰ κράτος ἐξολόθρευσιν. καὶ ἰδὲ τὸ ἡεεεεεεεεεεε).

Ἰεεεεεεεεεεεε. ἄορ. τοῦ ἡεεεεεεεεεεεε.

Ἰεεεεεεεεεεεεε. ἄορ. ἡεεεεεεεεεεεεε. μ. ἡεεεεεεεεεεεεε, εην. ἐκζητῶ. καὶ = ἡεεεεεεεεεεεεε. 2) ἀπαιτῶ, ἐξαίτῶ.

Ἰεεεεεεεεεεεεε. μ. -жд, зн-шн. ἐκτυπῶ, ἐξεικονίζω,